

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/519/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2613211772
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Valentová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2613211772.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Martina Valentová a členov senátu: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Daniel Ilavský, v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, proti odporcom: 1. Q. A., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXX, 2. M. A., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXX, obom zastúpeným advokátom: JUDr. Milan Sadloň, so sídlom Senica, V. Palínyho - Tótha 30, o zaplatenie 1 523,55 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Senica č.k. 10C/9/2014-72 zo dňa 31.7.2014 - v zamietajúcej časti a v časti o náhrade trov konania, takt

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach, ktorou súd vo zvyšnej časti návrh zamietol a ktorou rozhodol o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcom spoločne a nerozdielne náhradu trov odvolacieho konania na trovách právneho zastúpenia vo výške 75,84 Eur, k rukám ich právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd odporcov zaviazal k povinnosti spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 1 098,40 Eur a úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1 098,40 Eur od 22.8.2013 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietol. Odporcov zaviazal k povinnosti zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi aj trovy právneho zastúpenia v sume 126,05 Eur a iné trovy konania v sume 40,20 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Rozhodnutie súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 2, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ..., § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, § 54 ods. 1, Občianskeho zákonníka, § 497, § 369 Obchodného zákonníka, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Vecne súd argumentoval v podstate tým, že predmetom návrhu bol nárok navrhovateľa, ktorý odvodzoval zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8100029884 zo dňa 28.5.2010. Navrhovateľ zároveň dňa 28.5.2010 uzatvoril s odporcami dohodu o poskytnutí služby, predmetom ktorej bol záväzok navrhovateľa poskytnúť odporcom na ich žiadosť odklad maximálne troch splátok a záväzok odporcov zaplatiť navrhovateľovi odmenu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru v sume 215,75 Eur a za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 Eur. Splatnosť tejto odmeny bola dohodnutá v deň uzatvorenia tejto dohody tak, že táto bude započítaná s pohľadávkou odporcov voči navrhovateľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru t.j. 1 500 Eur. Súd mal preukázané, že odporcom na nimi určený účet bola dňa 31.5.2010 poukázaná od navrhovateľa suma úveru vo výške

1 284,25 Eur. Z uvedeného je teda zrejme, že navrhovateľ ponížil schválený úver odporcom o sumu odmeny za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru v sume 215,75 Eur a to aj napriek tomu, že v danom prípade išlo o revolvingový úver a teda suma úveru 1 500 Eur mala byť správne ponížená o sumu 112,08 Eur, ktorá predstavuje odmenu za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu. To znamená, že odporcom mala byť na nimi určený účet pripísaná suma 1387,92 Eur a nie suma 1284,25 Eur. V konaní nebolo sporu o tom, že na základe dohody bola odložená splatnosť splátok č. 8, 9, 10 a že tieto splátky zaviazali sa odporcovia zaplatiť ako splátky č. 43, 44, a 45. V ďalšom mal súd preukázané, že na základe dodatku zo dňa 13.12.2011 navrhovateľ dohodol sa s odporcom v 1. rade na odklade splatnosti splátok č. 17 a 18, pričom odporca v 1. rade zaviazal sa tieto zaplatiť ako splátky č. 46 a 47. V dodatku sa zmluvné strany zároveň dohodli, že za vykonanie odkladu splátok zaplatí dlžník navrhovateľovi zmluvnú odmenu v sume 160,74 Eur v dvoch splátkach č. 48 a 49 po 80,37 Eur. Uvedené jednoznačne preukazuje aj splátkový kalendár zo dňa 13.12.2011, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou dodatku, nakoľko je z neho jednoznačne a bez pochyb preukázané, že poskytnutý úver a zmluvná odmena mali byť splatené v 49 mesačných splátkach v sume 80,37 Eur, pričom splátky č. 8, 9, 10, 17 a 18 sú vo výške 0 Eur každá a tieto sú odložené ako splátky 43, 44, 45, 46, 47 každá vo výške 80,37 Eur a zmluvná odmena vo výške 160,74 Eur je rozdelená na dve splátky a to 48 a 49 každá vo výške 80,37 Eur. Teda spolu mali odporcovia povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 3 536,28 Eur. Z výsledkov vykonaného dokazovania je potom zrejme, že z dlžnej sumy 1 202,07 Eur je potrebné ešte odpočítať sumu 103,67 Eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou 215,75 Eur titulom odmeny za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok úveru, o ktorú navrhovateľ znížil odporcom schválený úver a sumou 112,08 Eur titulom odmeny za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu, o ktorú sumu mal byť poskytnutý úver znížený. To znamená, že návrh navrhovateľa je podaný dôvodne len v časti sumy 1098,40 Eur s prísl. Súd navrhovateľovi priznal uplatnený úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 1098,40 Eur, nakoľko mal preukázané, že jeho výška je v súlade s citovaným nariadením vlády SR.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý mal vo veci úspech len čiastočný, priznal náhradu trov konania vo výške 44,18% požadovanej náhrady, čo je primerané podielu úspechu navrhovateľa vo veci. Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 91,- Eur a trov právneho zastúpenia v celkovej výške 285,31 Eur (tri úkony právnej služby á 71,37 Eur plus dva krát paušál á 7,81 Eur a jeden krát paušál 8,04 Eur, plus 20% DPH), celkom teda 376,31 Eur, z čoho 44,18% priznaných navrhovateľovi predstavuje sumu 166,25 Eur z toho trovy právneho zastúpenia v sume 126,05 Eur a iné trovy konania v sume 40,20 Eur.

Proti tomuto rozsudku v jeho zamietajúcej časti a v časti o náhrade trov konania podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd ktorým sa domáhal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že odporcov spoločne a nerozdielne zaviazaje aj k úhrade tých nárokov, ohľadne ktorých bol návrh zamietnutý a tiež aj k náhrade tej časti trov konania a trov právneho zastúpenia, ktoré neboli v napadnutom rozsudku priznané, alternatívne, aby zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Zároveň si uplatnil nárok aj na náhradu trov odvolacieho konania za zaplatený súdny poplatok za odvolanie a náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 45,51 Eur vrátane DPH. Poukázal na to, že podľa súdu pri vyplatení úveru nemalo dôjsť k odpočítaniu sumy zmluvnej odmeny vo výške 215,75 Eur, ale len 112,08 Eur. Uvedený záver súdu je nesprávny a odporuje obsahu dohody o poskytnutí služby. V prvom rade rozpor spočíva v tom, že výška zmluvnej odmeny pri uzavretí dohody o poskytnutí služby je rozdielna pri poskytnutí úveru a pri poskytnutí revolvingu. Súd ich nesprávne zamieňa. Súčasne súd nevzal do úvahy ani to, že daná zmluvná odmena sa platí samostatne pri poskytnutí úveru a samostatne pri poskytnutí revolvingu. Uvedené skutočnosti vyplývajú aj z čl. 8, ods. 8.1 dohody o poskytnutí služby. Z uvedených článkov plynie, že pri poskytnutí úveru na základe uzatvorenia dohody o poskytnutí služby sa platí zmluvná odmena v sume 215,75 Eur a súd preto nesprávne uvádza, že by malo ísť o sumu 112,08 Eur. Čiastka 112,08 Eur by sa uplatnila len vtedy, ak by došlo k poskytnutiu revolvingu, poskytnutie revolvingu však v konaní ani nikto netvrdil a ani nebolo preukázané. Vzhľadom k tomu je potrebné skonštatovať, že súd nesprávne zamietol žalovanú sumu v časti 103,67 Eur (rozdiel medzi 215,75 Eur a 112,08 Eur). Zároveň napáda aj závery súdu o počte splátok, ktorých súčet tvorí žalovanú sumu a ktoré neboli uhradené. Ani v tejto otázke súd nedospel k záverom, ktoré by boli v súlade s obsahom súdneho spisu a predložených listinných dôkazov. Súd nesprávne a v rozpore s kartou klienta uvádza, že nebolo v konaní preukázané, že došlo k odkladu splátok č. 31 a 32. Z karty klienta, ktorá bola

predložená v konaní je zistiteľné, že nesporne došlo k odkladu splatnosti splátok č. 31 a 32. Súčasne aj z údajov o poplatkoch za odklad splatnosti splátok vyplýva, že celková suma bola 321,48 Eur. Vzhľadom k uvedenému súd nesprávne skonštatoval, že z jeho strany došlo k uvedeniu nepravdivých údajov v splátke č. 50 a nasledujúce. Ako odvolacie dôvody preto uvádza dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p., ako aj podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c), d) a f) O.s.p.

Odporcovia odvolací návrh nepodali, k doručenému odvolaniu navrhovateľa sa prostredníctvom právneho zástupcu písomne vyjadrili v tom smere, že prvostupňový súd správne vyhodnotil, že nebola uzavretá dohoda o odklade splátok č. 31 a 32, resp. bola dohoda uzavretá konkludentne, avšak výška odplaty za takého povolenie odkladu splátok už nebola zmluvne určená. Nie je tak možné bez ďalšieho vyvodiť, že výška odplaty je analogicky ako v iných prípadoch 215,75 Eur, resp. 160,74 Eur. Súd prvého stupňa teda správne posúdil, že navrhovateľ v tejto časti neunesol dôkazné bremeno a v tejto časti návrh zamietol. K požadovaným nárokom navrhovateľa dodávajú, že zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá dňa 28.5.2010. Tento spotrebiteľský úver bol poskytnutý vo výške 1.500,- Eur bez zabezpečenia so splatnosťou 42 mesiacov. Maximálna výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru bola v tomto období maximálne 76%. Podmienky poskytnutia revolvingového úveru zo dňa 28.5.2010, najmä výška odplaty za poskytnutie revolvingového úveru tak bola v rozpore s ust. § 3 ods. 10 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Je pravdou, že v prvostupňovom konaní sa nedovolali tých častí zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré odporujú kogentným ustanoveniam zákona o spotrebiteľských úveroch, preto súd rozhodol vecne správne. Z uvedeného dôvodu preto odvolaciemu súdu navrhujú napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 219 O.s.p. potvrdiť a pre prípad úspechu si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 75,84 Eur, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia (1 úkon - prevzatie a príprava zastúpenia a prvá porada s klientom dňa 14.8.2014 á 29,88 Eur, 1 úkon - vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa zo dňa 10.10.2014 á 29,88 Eur, 2x režijný paušál 8,04 Eur, oba úkony právnej služby znížené o 50% v zmysle § 13 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z.z.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ďalej O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. a), b), e), c), d) a f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.) a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň ako sa vyvesil na úradnej tabuli (§ 21 ods. 2 vyhl. č. 543/2005 Z.z.) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je možné priznať úspech, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutých častiach s použitím § 219 O.s.p.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, vymedzeným uplatnenou odvolacou argumentáciou navrhovateľa, bolo prednostne posúdiť správnosť záveru súdu prvého stupňa, podľa ktorého navrhovateľovi nevznikol nárok na zaplatenie sumy 103,67 Eur ako odpočítaný rozdiel medzi hodnotou odplaty za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru platenej pri poskytnutí úveru (215,75 Eur) a pri prípadnom poskytnutí revolvingu (112,08 Eur), nakoľko podľa odvolateľa v konaní nikto netvrdil a ani nebolo preukázané, že by odporcom bol poskytnutý revolvingový úver. V danom prípade bol poskytnutý odporcom úver, preto na základe dohody o poskytnutí služby mu patrí odmena 215,75 Eur, nie súdom prvého stupňa uvádzaná odmena 112,08 Eur. Ďalej rovnako ani nárok na zaplatenie sumy 321,48 Eur ako dohodnutú odmenu na odklade štyroch splátok v zmysle dodatku k zmluve

Aj vzhľadom na obsah odvolacej argumentácie, odvolací súd nemohol nechať bez povšimnutia jednak to, že celá konštrukcia služby odkladu splátok a odplaty za ňu ako je uvedená v čl. 8 zmluvy je neprijateľná, výrazne zhoršujúca postavenie dlžníkov - odporcov ako spotrebiteľov a preto ako neprijateľná v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je neplatná. Tento záver zodpovedá skutočnosti, že podľa dojednania si navrhovateľ - veriteľ odplatu vyúčtováva v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, či odporcovia budú

mať o takúto „službu“ záujem alebo nie, resp. či im bude poskytnutá alebo nie /na jej poskytnutie nemá odporca - dlžník podľa zmluvného dojednania právny nárok/ a odmena ako taká je navyše i neprimerane vysoká, keď jej suma 222,95 Eur takmer dosahuje sumu troch splátok, ktoré môžu byť odložené (3 x 80,37 Eur t.j. 241,11 Eur). Na tomto závere nemôže zmeniť nič ani to, že odporcovia po uzavretí zmluvy o službu reálne požiadali. Navrhovateľ - veriteľ preto nemal právo na takúto odplatu a preto aj neoprávnene takúto svoju neexistujúcu pohľadávku započítal na pohľadávku odporcov na poskytnutie úverovej sumy 1 500,- Eur. V tomto zmysle je potom potrebné za odporcami skutočne čerpanú sumu úveru považovať sumu

1 277,05 Eur, ktorá im bola vyplatená, preto potom ani odvolacia argumentácia navrhovateľa nemohla obstáť a nie sa potrebné ňou ďalej osobitne zaoberať. Rovnako za neprijateľnú je potom potrebné považovať aj písomnú dohodu o zmluvnej odmene za vykonanie odkladu v zmysle Dodatku k zmluve o revolvingovej pôžičke zo dňa 13.12.2014, konkrétne jej bodu 2 a 3, a tým aj tvrdenej ďalšej dohody o vykonanom odklade za odmenu, tu navyše bez jej predloženia, každá odmena o odklade dvoch splátok v sume 160,74 Eur, teda vo výške každej odloženej splátky (t.j. v prípade štyroch splátok vo výške každej z nich 80,37 Eur, to predstavuje odmenu 321,48 Eur, čo skutočne nemožno považovať za prijateľné už len vzhľadom na jej výšku, a tým potom už bez potreby zaoberania sa ostatnými aspektmi takéhoto dojednaní.

Odvolací súd zastáva názor, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky naplnia nielen podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná (napr. úroky z omeškania nad limit podľa nar. vl. 87/1995 Z.z.), ale aj tá, ktorá je neprimeraná (teda aj neprimeraná odmena za poskytnuté plnenie, príp. službu).

Vzhľadom na konštatované sa potom žiada s odkazom na § 153 O.s.p. vysloviť neprijateľnosť zmluvnej podmienky, konkrétne písomnej dohody o poskytnutí služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru uvedenej v čl. 8 Zmluvy o revolvingovom úvere účastníkov, ako aj písomnej dohody o zmluvnej odmene za vykonanie odkladu splátok podľa Dodatku k zmluve o revolvingovej pôžičke, keďže z dôvodu ich neprijateľnosti a tým potom neplatnosti, nemohol navrhovateľovi vzniknúť nárok na nepriznané plnenie, pretože mu to nedovoľuje zásada zákazu reformationis in peius.

Zákaz reformationis in peius (zákaz zmeny k horšiemu), ktorý sa uplatňuje v občianskom súdom konaní a ktorý je možné vyvodiť z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p., spočíva v tom, že odvolací súd je rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorým bolo určitým spôsobom založené procesné postavenie účastníka konania, viazaný, a preto toto rozhodnutie nemôže zmeniť v neprospech účastníka, ktorý odvolanie podal, a v prospech účastníka, ktorý odvolanie nepodal. Tento zákaz je v širšom zmysle uplatnením dispozičnej zásady, na základe ktorej účastník určuje rozsah svojho záujmu o súdnu ochranu, pričom tento rozsah je súdom zásadne neprekročiteľný a platí i pre konanie na odvolacom súde. Rozsah preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu teda závisí od odvolacieho návrhu účastníka, predovšetkým čo do kvantity. Výnimkou z tejto viazanosti sú prípady uvedené v § 212 ods. 2 a 3 O.s.p., čo však nie je daný prípad.

Ďalšie odvolacie argumenty navrhovateľa potom odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu navrhovateľa zaoberajúcu sa ďalšími, podľa súdu prvého stupňa absentujúcimi, podstatnými náležitosťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere účastníkov, už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

Z uvádzaného potom odvolací súd uzatvára, že prvostupňový súd správne preskúmaným rozsudkom navrhovateľovi nepriznal nárok na zaplatenie sumy 425,15 Eur (103,67 Eur a 321,48 Eur) a ako nedôvodný ho v tejto preskúmanej časti zamietol; nadväzne s poukazom na pomer úspechu a neúspechu účastníkov i úspešnejšiemu navrhovateľovi priznal pomernú náhradu trov konania, pričom samotná výška priznanej náhrady trov konania nebola odvolacími dôvodmi navrhovateľa napadnutá, preto netvorila predmet prieskumu odvolacieho súdu.

V odvolacom konaní plne úspešným odporcom vzniklo podľa § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania voči neúspešnému navrhovateľovi.

Trovy odporcov spočívajú z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia a prvá porada s klientmi a vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa v zmysle § 14 ods. 1. písm. a) a ods.3 písm. b) vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v účinnom znení (ďalej len cit. vyhl.) v sume po 29,88 Eur v zmysle § 10 ods. 1 a 2 cit. vyhl., k čomu je potrebné pripočítať v zmysle § 15 a § 16 ods. 3 cit. vyhlášky tzv. 2 x režijný paušál vo výške 8,04 Eur. Celkové trovy advokáta v odvolacom konaní tak predstavujú sumu 75,84 Eur. Nakoľko ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch osôb uplatnená bola náhrada trov právneho zastúpenia znížená o 50% v zmysle § 13 ods.2 vyhlášky, t.j. 37,92 Eur, ktorých náhradu zaviazal navrhovateľa zaplatiť k rukám právneho zástupcu odporcov (§ 149 ods. 1 O.s.p.), do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (§ 160 ods. 1 O.s.p.).

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.